

Časopis Slováckého roverského kmene – SRK

Roverníček

Téma:

Rover dříve a dnes

Úvodník

Znáte ten pocit, když někdo na skautském táboře zjistí, že máte narozeniny, a pak vás v nestřeženém okamžiku hodí do vody? Asi tak nějak by se dala popsat situace, při které jsem se dostal k pozici šéfredaktora Roverníčku.

Budu se snažit plnit tuto funkci jak jen bude v mých silách a doufám, že budu alespoň tak dobrý, jako můj předchůdce.

Máme den po zatmění Slunce a čeká nás zajímavé jaro. V rámci skautingu je před námi další RKLM, v širším okruhu třeba 70. výročí konce druhé světové války.

A teď už k obsahu prvního čísla, které je plně pod mojí taktovkou: Máme tady připomenutí posledního RKLM i pozvánku na to další, další díl série 'roverské družiny', tentokrát Temnou stranu, pak připomenutí role českých skautů v naší minulosti či popis příprav blížícího se jamboree. Na konec nás tradičně čeká zamyšlení.

Užijte si rozkvétající přírodu a další číslo Roverníčku,

Rádio

RKLM – Válka se blíží!

Do Brna jsem 16. ledna jela lehce v nejistotě, jelikož představit si, do čeho jdu, nezdálo se mi reálné. To se vlastně potvrdilo i v následujících 42h.

Pátek – 16. 1. – je tady ticho, klid a mír...

Všechno začalo relativně nevinně. Všichni jsme se sešli u kašny ve Vaňkovce, odkud nás – 8 členů Poslanecké sněmovny - Šmudla vedl přes Denisovy sady a Špilberk. Během trasy nás zavedl do historie, hospodářské a mezinárodní situace Estádské republiky – tedy státu, který byl pro nás během víkendu domovem a který jsme zastupovali. Na Špilberku, nás zaskočili provoláním „Ať žije císař!“ vzbouření sympatizanti Marrmonského císařství (silný severní sused), naštěstí nikdo nepřišel k úhoně a my se v rychlosti vydali do bezpečí v ulici Trýbová.

Okamžitě bylo na řadě zasedání poslanecké sněmovny, tři strany po třech zástupcích, každá s odlišným programem a žebříčkem hodnot: Obrana národa, Dělnicko-rolnická strana lidová, Strana národnostní svobody.

Postupně k nám promluvila prezidentka republiky, armádní generál a velvyslankyně Dorajska (V sused), úkolem vlády – našim úkolem bylo rozhodnout, zda má Estádsko věnovat Dorajsku železo. Snad díky tomu, že byl teprve první den a my všichni byli ještě celí nesmělí, bylo jednání rychle ukončeno jednohlasným „Ano, poskytneme Dorajsku suroviny.“ Smlouvy měly být podepsány ráno.

Během večera jsme stihli ještě postavit model významné Estádské budovy (jako stavební materiál dobře posloužily špejle a Marshmellow), zazpívat si s kytarou, seznámit se, popovídat si a s klidnou hlavou jít spát.

Sobota – 17. 1. – nečekané zvraty, snaha zmírnit následky rozhodnutí

Probuzení za zvuku sirén a rychlé přesunutí na zasedání sněmovny mělo opravdu daleko od pohody předešlého večera.

Brzy ale bylo jasné, proč to všechno. Marronské císařství zabralo Dorajsko! Otázka „A co teď?“ byla jistě nasnadě. Aby nedošlo k žádnému zbrklému rozhodnutí, směli jsme se v rychlosti posilnit v bufetu. Avšak ani s plným žaludkem nebylo rozhodování snadnější a spustila se hlasitá diskuze, která možnost bude pro stát lepší:

a) Mobilizovat, a tím dát možnou záminku mnohem silnějším Marronům, aby na nás mohli zaútočit, a riskovat takto, že by nás naši spojenci Alejská federace a ULDR (J soused) mohli označit za agresory a nepomoci nám v boji. Riskovat válku a dávat všanc tisíce nevinných životů?

b) Vyčkávat, jak se situace vyvine a riskovat, že nás kdykoli můžou zaskočit nepřipravené buď Marroni nebo komunistická ULDR?

Zuřivou výměnu názoru přerušilo až připomenutí prezidentky, že musíme jednat, jelikož, ostatní nemají žádnou povinnost čekat na to, až se vymáčkeme. Myslím, že jsme si ještě stále neuvědomovali, jakou důležitost má naše rozhodnutí na vývoj situace... První hlasování bylo neplatné, druhé však proběhlo v pořádku a bylo těsně rozhodnuto, že radši počkáme, jak se věci hnou.

Nyní jsme ale v rychlosti museli najít spolehlivou cestu pro významné poslance, aby je na životě neohrozili demonstranti, což se nám naštěstí povedlo. Ani jsme si nevydechli a už na nás čekala další rána - kdosi hacknul server a bylo jasné, že se musíme pokusit dostat vše zase pod kontrolu. Ač se každý přičinil, ke zdárnému konci jsme se nedopracovali. Zklamání, jsme šli do zasedací místnosti, kde na nás, k našemu údivu, čekal historik, který nám přiblížil situaci začátku 2. sv. války.

Po zajímavé přednášce čekala nás nutná vojenská průprava.

jelikož každý tu pachut' blížící se války cítil. Tento výcvik se uskutečnil v Lasergame aréně, kde jsme si prověřili svou fyzickou, mušku, ale i schopnost orientace ve tmě. Každý jinak úspěšný, ale všichni o něco lépe připravení vraceli jsme se nazpět.

Jestli jsem si ale myslela, že máme vše pod kontrolou, tak to byl hrubý omyl. Zpoza rohu se zničehonic přiřítíl demonstrant a svalil na zem vojenského generála. Byli jsme naprosto v transu neschopní cokoliv udělat.

Když jsme se konečně vzpamatovali a přiběhli k tělu, zjistili jsme, že toto bylo pro velitele armády poslední vojenské cvičení.

Na jeho pozici byl s okamžitou platností jmenován Chlupáček. Ale to nebyla jediná velká událost. Marroni nám dali na výběr – buď se vzdát bez boje a nechat si zabrat nejbohatší a nejprůmyslovější pohraniční oblasti nebo se můžeme pokusit bránit, i když to bude zbytečné. I nyní se započala obrovská přestřelka názorů:

a) Vzdát se a doufat, že Marroni nechají naše občany žít? Tedy pokud se to tak dá nazvat, byli bychom přeci pouze jejich „loutky“, se kterými by si mohli dělat, co by chtěli.

b) Bojovat, i když je jasná prohra a ztratit stovky, možná tisíce životů? Ale vědět, že jsme udělali alespoň něco málo. Dát nějakou naději občanům...

Poslední diskuze, největší hlasitost, největší změt' emocí, rozcházení názorů, bojování o každý hlas právě pro svůj názor. Zvítězí morální hodnoty nebo cíle strany?

Po desítkách minut bylo jasno. Nepoloží nás na lopatky tak snadno. Bránit se budeme!

Následovala dlouhá válka, která naprosto zdevastovala Estádsko, postupně se na území vystřídali Marroni i ULDR, země se ale časem jistě vzpamatuje... Mnohem důležitější ale byla ztráta asi 8 milionů obyvatel. Našich občanů. Za jejichž životy jsme nesli zodpovědnost a naprosto jsme zklamali.

vždyť polovina obyvatel umřela... pro republiku!

Snad lehce na odlehčení byla zařazena běhačka po okolí, během které jsme si měli všimnout různých drobností – např. kolik oken má č. p. 876. Následkem této aktivity a přednášky o Československu za 2. sv. války, jako by se naše pocity z výsledků našich rozhodnutí alespoň trošku usadily, ale rozhodně nezmizely.

V tento den se ale mělo stát ještě něco. Památný den, na který nejspíše žádný skaut nezapomíná – skládání skautského slibu. Těmi, kdo měli vstoupit do skautského světa, byli Dorka a Zak a po slibu už můžeme říci, že patří k nám na 100%.

Neděle – 18. 1. – Poklidit, rozloučit a zase někdy!

Dnes nás čekala zpětná vazba a pak už jen úklid a zabalení věcí do batohů. Nebylo snadné rozloučení se všemi přáteli, atmosférou víkendu a tématem 2. světové války. A ono je to vlastně dobře, protože pokud by bylo něco či někoho opustit lehké, znamenalo by to, že to pro nás nic moc neznamenalo.

Zúčastnění:

Prezidentka republiky: Rupi

Vojenský generál Estádska: Bambin → Chlupáček

Velvyslankyně Dorajského státu: Eny

Zástupci lidu a další: Robin, Junior, Jolča, Radio, Šmudla
poslanci: Liška, Zak, Kája - Obrana národa

Vendy, Červenáček, Petr - Dělnicko-rolnická strana lidová

Dorka, Ručník, Gabča – Strana národnostní svobody

Gabča

Pozvánky na akce

V dohledné době nás taky čeká pořádná nálož roverských akcí, ze kterých si určitě každý vybere dle svého gusta:

Výlet na Ivančenu

O víkendu 24. - 26. 4. se uskuteční výlet ke skautské mohyle na Ivančeně. Každý ji zná, ale najdou se tací, kteří ji ještě nenavštívili. Obzvláště v případě, že patříte do této skupiny, je akce právě pro vás, ovšem ani v opačném případě na ni nezapomeňte.

Přeci jen jde o naši nejvýznamnější skautskou mohylu, a jak část se na takovou dostanete s partou dalších roverů?

Roverské čarodějnice

Čekají nás 30. 4. a z minulých zkušeností mohu říct – kdo přijede, rozhodně neprohlopíte.

Brigáda na tábořišti

Skrytá pod datem 2. 5. nás čeká i ta. Jistě, málokdo má brigády rád, ale i ony jsou potřeba... A když je tam s vámi pár super lidí, tak se z toho obvykle vyklube skvělý zážitek.

RKLM

Á tady je jeden z vrcholů našeho programu. Světo... No budiž, republikoznámy Roverský kruh lesní moudrosti nás čeká o víkendu 15. 5. - 17. 5.

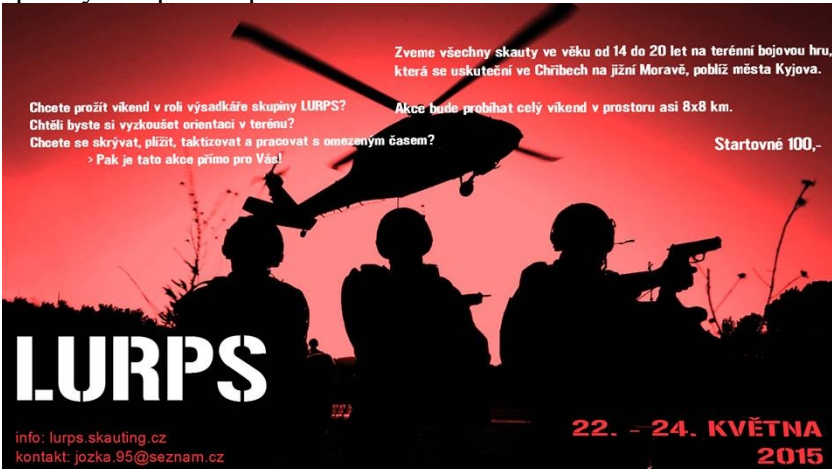
Tentokrát nás čeká téma zdravého životního stylu a každý, kdo se kdy některého RKLM zúčastnil, vám ho jistě vřele doporučí (pokud jste se účastnili sami, máte to nejlepší doporučení, vid'te).

Turnaj v ringu

Chcete vytáhnout svoji roverskou družinu, či pár kamarádů roverů a zasoutěžit si? Pak se na vás těšíme 23. 5. 2015!

LURPS

Další ročník suprové terénní bojové hry. Máš rád napětí? Chceš si zažít bojovou akci spolu s přáteli? LURPS je pak přichystán přesně pro tebe – 22. - 24.5.

Zveme všechny skauty ve věku od 14 do 20 let na terénní bojovou hru, která se uskuteční ve Chříbech na jižní Moravě, poblíž města Kyjova.

Chcete prožít víkend v roli výsadkáře skupiny LURPS?
Chtěli byste si vyzkoušet orientaci v terénu?
Chcete se skrývat, plížit, taktizovat a pracovat s omezeným časem?
> Pak je tato akce přímo pro Vás!

Akce bude probíhat celý víkend v prostoru asi 8x8 km.

Startovné 100,-

LURPS

info: lurps.skauting.cz
kontakt: jozka.95@seznam.cz

**22. - 24. KVĚTNA
2015**

Dětské dny Hýsly, Milotice, Kostelec

Je spousta roverů kteří rádi pracují s dětmi, nebo prostě chtějí pomoci s organizací. Čekají nás dětské dny 29. - 31. 5. a každý ochotný skaut se bude hodit. Když nic jiného, určitě si odnesete nějaké zkušenosti a dobrý pocit.

Poslední oddílovka

Ne, že by byla opravdu poslední (tedy aspoň doufám), ale bude závěrečná pro tento školní rok. A kde jinde než zde se sejít s přáteli-rovery a vyměnit si vzpomínky z uplynulého roku, pobavit se a zahrát pár her. Těšíme se na vás 2.6. 2015.

Temná strana

„Patřím do Temné strany a jsem na to hrdá!“ Když vyslovím tuto větu, zůstanou na mě lidi zírat s otevřenou pusou, vyjeveně, poděšeně, a možná i o krok ustoupí, aby mi nebyli příliš blízko. Nedivím se jim. Zní to, jako bych se přiznávala k členství v nějakém pochybném spolku zabývajícím se černou magií, nebo podobně pochybném klubu fanoušků Star Wars.

Ale Temná strana je i něco jiného. Je to roverská družinka, která vznikla před více než rokem, kdy se Eny a Rádioví podařilo naverbovat do skautu Zaka a Dorku. Eny dnes Temné straně šéfuje a je také autorkou jejich úžasné hymny, kterou můžete slyšet, kdykoliv se Temná strana někde oficiálně sejde, nebo na požádání, když uplatíte některého jejího člena čokoládou (aspoň teda u mě to platí).

Temná strana má zatím „pouze“ čtyři členy, ale počítá s tím, že brzy přibudou další. Proto také nelenila a na jedné ze svých schůzek sepsala Kodex Temné strany, což je jakýsi soupis vlastností, které by měl každý její člen mít, a Pravidla, v nichž jsou obsaženy povinnosti, které by měl plnit a práva, jež mu členství přináší. Jedním z nich je i právo nosit znak Temné strany, kterému říkáme Sithík, a samozřejmě také speciální šátek, černý s cihlově červeným lemem.

Skryti v temnotách
a pod rouškou noci
sloužíme světlu
a chráníme den

Temnostranské heslo je hotovým básnickým dílem. Ale říká v podstatě jen jedno. Že chceme pomáhat. Plnit roverské heslo Sloužím. Že Temná strana nevznikla jenom tak, pro pobavení. Že to bereme vážně.

Přestože jsme „jen“ čtyři, často máme problém najít společný čas. Proto zatím existuje jen málo akcí, na nichž bychom byli všichni. Aspoň na chvíli jsme se ale sešli na MiQuiku, kde se nám podařilo na Polibku múzy v kategorii próza ulovit hned dvě místa. Eny se svou povídkou všechny s přehledem porazila a Rádio byl třetí. Nejvýznamnější akcí, na níž jsme se ocitli všichni, bylo RKLM Válka se blíží, kde Zak a Dorka složili svůj skautský slib.

My všichni Temnostraňáci jsme veselí a šťastní a nechceme si to nechat pro sebe. Proto doufám, že až se někde objeví pozvánka na nějakou akci pořádanou Temnou stranou, ani na chvíli nezaváháte a pojedete.

Dorka

Skauti a válka

aneb i lilie měla svou roli na 8. květnu

Při uvažování o tom, co tematického by mohlo zaujmout v tomto období, padl mi zrak na datum osmého května. Čeká nás 70. výročí konce druhé světové války, největšího konfliktu v dějinách lidstva.

A nemnohého z nás určitě napadlo, jak se ve válce angažovali skauti.

Nebylo toho málo a tak se pokusím vybrat alespoň několik zajímavých faktů o roli našeho hnutí v tomto smutném období.

V Československu

Mnozí z nás ví, že Československo se na druhou světovou válku aktivně připravovalo, a jeho skauti rozhodně nebyli pozadu. Mimo obvyklé branné výchovy byli skauti cvičeni jako domobrana či jako záškodníci v týlu nepřítel, to ovšem nebyla jejich hlavní role.

V zemi panoval strach o osud dětí během nepřátelského bombardování, proto byl vytvořen plán na jejich evakuaci do spojeneckého Rumunska, se kterým jsme tehdy měli společnou hranici.

Vyvstala však otázka, kdo má děti na místo doprovodit – někdo kdo má zkušenosti v práci s nimi, dokáže je ochránit a postarat se o ně... Kdo jiný než skauti.

Byli vybráni důvěryhodní vedoucí, kteří se měli tohoto úkolu zhostit, ovšem následující těžké události celý plán pohřbily.

V USA

I zde se skauti aktivně uplatnili ve válečném úsilí. Nešlo sice o přímou akci, jako v ČSR, ale rozhodně neméně zajímavou.

Zdejší organizace totiž podporovali svou armádu prostým způsobem: Sběrem železa, které následně putovalo na válečné účely (jednotlivé oddíly dokonce pořádaly soutěže v množství sesbíraného kovu).

Ve Francii

Zatímco ve většině zdejšího obyvatelstva se už od začátku války projevoval postoj 'když už to musí být, ať je to za námi a je jedno jak', skauti patřili k tě aktivním.

Podporovali budování civilní obrany a po porážce země se stali základem pro budoucí (nutno říct, že obrovský) odboj.

Právě skautský výcvik je připravil na partyzánský život a nemalou měrou později přispěl k osvobození země.

V Protektorátu

Exilová vláda v Británii si od skautů slibovala více, než byli schopni splnit. V jejich plánech se objevovaly představy, že hned, jak vstoupí Francie a Anglie do války s Německem, uspořádají spolu se sokoly vzpouru a pomohou nacisty porazit.

Bohužel, většina starších skautů byla velmi rychle pozatýkána gestapem a internována v táborech.

Přesto se i zde stali základem mnoha odbojových skupin a podíleli se na přípravě a uskutečnění Pražského povstání.

Nezapomeňme

Skauti dopomohli k tomu, že druhá světová válka dopadla dobře pro světovou demokracii a mnozí z nich za to zaplatili cenu nejvyšší, proto, až si budeme připomínat výročí konce 2. světové války, vzpomeňme i na ně.

23. WSJ 2015 Japonsko

Určitě jsme si všichni mohli všimnout, že poslední dobou stoupá povědomí o Jamboree, které se letos uskuteční v Japonsku. Po fejsu se to hemží statusy, vrcholí poslední snahy o získání sponzorů a všichni netrpělivě vyhlíží v kalendáři termín vodletu. Teda spíš všichni kdo letí – což je 5 skautů z našeho střediska a něco málo přes 300 natěšených skautů a skautek z naší malebné České kotliny.

Na neděli 22.2. 2015, kdy v Brně probíhalo již 3.setkání českých IST a dospělých členů kontingentu, připadl mezinárodní Den zamyšlení. Takže kromě práce v jednotlivých sekcích a sobotním dopoledni stráveném s očima na plátně, kde běžely dost nezáživné a naprosto (podle mě) nezajímavé informace o tom co se děje nebo neděje v Jamoddílech (*Tento názor asi sdílelo více lidí*, protože oči se postupně sklápěly k obrazovkám tabletů, nořasů, mobilů či ke spolusedícím), když konečně doběhl poslední slejd poslední prezentace, zvedli jsme notně unavená pozadí a vypravili se na znamenitý OBĚD. Byl opravdu suprovej a je to asi jediná věc, kterou si pamatuju ze sobotního dopoledne. :D :D

Odpoledne přijel docent p. Sýkora, který 9 let žil a pracoval v Japonsku, jeho přednáška byla velmi poutavá. Vyprávěl opravdu velmi zajímavé věci a nikdo se asi po 2 hodinách

nemohl stihnout začít nudit. A my víme, že Japonci nejsou mistři improvizace, či spíše naopak – na co nemají přesný návod – to nezvládnou. Dá se u nich najít za 500 Kč na den, šinkanzeny jezdí na sekundy přesně a zpoždění se hlásí i v případě jednotlivých sekund (že by českým drahám něco chybělo?). Rychlost vlaků je v Česku maximálně 160 Km průměrná na nějakých 120 (zdroj čd) v Japonsku se pohybujeme o pár stovek výše, takže asi tak. A závěrem cena jablka v Japonsku odpovídá zhruba ceně tří kil hověziho (nebudu jíst jabka!!!!). Večer jsme si zahráli strategickou, náročnou a většinou alkoholickou hru, která spočívala v plnění opravdu náročnějších úkolů, jako třeba se v noci v naprosté tmě vyškrabat na Špilas, udělat solidní selfie, kde by se dali identifikovat všichni členové našeho mikrospolku a táhnout dál. Mapa svou rozlohou představovala plochu na jaké bude Jamboree, takže si nechci nikdy ve stanu ráno zapomenout pítí ani nic podobného. (pozn aut. Celé tábořiště, které leží na pobřeží moře, se bude rozkládat na ploše o velikosti přibližně tří kilometrů čtverečních. To je jako 450 fotbalových hřišť poskládaných vedle sebe. Místa, ve kterých budou mít účastníci postavené stany, jsou 2.7 – 15.8 metrů nad úrovní hladiny moře, bude fajn se probudit s mořskou vodou v předšince.) Asi při návštěvě 2. místa z 12, nebo tak nějak, se z naší hry stala Tour de Bar, nicméně některé týmy to zalomily hned, takže jsme na tom zase nebyli tak nejhůř. Takže jsme v Brně na Český hledali nějaký lokál a po průzkumu (a pár krátkejších návštěvách až moc nóbl podniků) se část týmu usadila v kavárně a část pokračovala najít tu „správnou“ hospodu. Což se asi povedlo, protože se vrátili docela pozdě. :D Ještě, že u dveří nebyl Sirka, páč ten by zamkl ve 23:59 a opozdilci, by asi lezli dovnitř oknem v 1. patře nebo jeli NON-STOP.

Ráno jsme v sekcích pořešili zbytek, prohodili pár slov s ostatními, zahráli si hru v angličtině a nakonec: zajímavá přednáška od Goblina – Ex zahraničního zpravodaje Junáka o Jamboree, Jamboreech a podobně.

Ben

Moje začátky

„Asi tak den.“

To jsem odpověděl, když se mě na RKLM wellness zeptali jak dlouho že jsem skaut. Nebyla to úplně pravda. Už nějakou dobu jsem byl členem Temné strany, ale na tohle RKLM na jaře roku 2014 byla moje první skautská, respektive roverská akce.

Od té doby uplynul rok. Teď jsem členem SRKu, mám za sebou skautský slib a vedu družinu vlčat.

V rámci skautingu jsem si určitě prošel zajímavým vývojem.

První věcí bylo poznat ostatní rovery, neomezovat se na svoji družinku. Když teď vedu vlčata, často skloňuji právě poznávání dětí mimo ten úzký okruh nejbližších kamarádů. Zpětně si uvědomuji, že v tomto ohledu mi hodně pomohlo již zmíněné RKLM a pár přespání.

Další věcí se staly povinnosti, které přišly po letních prázdninách. Měl jsem za sebou roverský tábor NAŠROT, který jistě dokázal člověka do skautingu hodně nabudit, ale přesto mi to všechno občas činilo problémy. Připravovat si program pro vlčata, jezdit s nimi na výpravy, účastnit se rad, do toho roveráky, projekt a připadal jsem si úplně vybitý. Nebyl jsem zkrátka zvyklý mít najednou tolik málo času a to mi skauting a obzvláště vedení družiny celkem znechutilo.

Teď už se můj vztah k tomu všemu začíná zlepšovat. V prvé řadě jsem byl na několika akcích, které mi v tomto ohledu dost pomohly (Miquik, vánoční besídka). Pak mě také ovlivnil skautský slib a všeobecně se mi skauting ve formě „něco dostaneš, ale něco musíš dát“ dostal pod kůži.

Zak

Fotosoutěž

Bohužel...

Bohužel...

Bohužel...

Žádné fotky nedorazily.

Bohužel.

Proto prozatimně s fotosoutěží v Roverníčku končíme.

Pokud jste pro, aby pokračovala, ozvěte se. Pokud bude zájem, moc rád ji od příštího čísla opět vyhlásím.

Zamyšlení

Nechte vlajky vlát

Ráno vstanu. Posnídám, sbalím věci do školy, vyčistím si zuby a převleču se. Vyrážím do školy a zaobírám se myšlenkami o základních otázkách života, vesmíru a vůbec, když tu si najednou něco uvědomím.

Není dnešní den něčím zvláštní? Není. Ovšem zítra je státní svátek, což mi napovídá vlajka třepotající se nade dveřmi knihovny.

Spokojeně si pomyslím, že mě čeká den volna a vydám se přečkat den ve škole.

Později mě ale napadne i něco dalšího? Proč vlají vlajky jen na státních budovách? Vždyť tenhle svátek se týká jak mě, tak i většiny ostatních obyvatel země.

Jenže kdo by se namáhal? Lidem se nechce vyvěšovat vlajku, protože prostě necítí žádné spojení s 'tímhle svátkem'. Vlastně s téměř žádným svátkem. Obvykle je to pro ně pouze vysněný den volna.

A i kdyby byli ochotní se přemoci a vlajku (v ceně cca 70 Kč) sehnat, tak nevidí ochotu ostatních, tudíž proč by se měli namáhat oni?

Za obzorem zmizely dny, kdy lidé 28. října vyvěšovali vlajky z oken a oslavovali osamostatnění země.

Zamyseleme se sami. Koho z nás vůbec napadlo vlajku vyvěšovat? Kdo z nás by se k tomu odhodlal? A kdo z nás by na to byl hrdý?

Zkusme společně, jako skauti, kteří by přece jen měli být vlastenci, o příštím svátku vyvěsit vlajku a připomenout si událost, která formovala naši zemi a tedy svým způsobem i nás samotné. Nechme vlajky vlát.

Na další číslo se můžete těšit první letní den.

rovernicek.skautkyjov.cz/

Pokud se chcete podělit o nějaký svůj zážitek, znalost či zkušenost, vaše příspěvky uvítám na adrese

rovernicek@skaut.cz